

СЛАВЛЮ ТЕБЕ, КРАЇНО РАД! ★

Завтра — вибори до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад депутатів трудящих

ВСІ НА ВИБОРИ

Вони прийшли нині на рштування як учні. На будівництві вони навчаються у досвідчених мулярів, штукатурів, малярів. А після закінчення будівельного технікуму — самостійна робота на будовах Країни Рад. За її велич вони віддадуть завтра свої голоси, прийшовши на виборчі дільниці.

На фото: молоді виборці учні Кіровоградського будівельного технікуму Тетяна КОЛЕСНИК, Катерина МАРТИНЕНКО, Анатолій ШИЛІН, Микола ЛІПКАН, Сергій ПІКІТІН, Галина КЛИМЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI

№ 71 (2019)

14 ЧЕРВНЯ

1975 р.

Ціна 2 коп.

ВСІ ЗВЕРШЕННЯ — НАРОДУ І ПАРТІЇ ВИСОТИ

ЗНАННЯ І ВМІННЯ — БАТЬКІВЩИНИ

Комсомольці і молодь колгоспу «Дружба» з величезною увагою прослухали промову Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на зустрічі з трудящими Бауманського виборчого округу м. Москви, які висунули його кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР.

Перспективи дальшого розвитку нашої Батьківщини безмежно радують нас і водночас зобов'язують працювати ще краще, віддавати всі свої сили, знання та вміння Батьківщині.

Завдання номер один наших виробничників — у найкоротші строки і без втрат зібрати хліб. На сьогоднішній день всі комбайни, жатки і автомобілі вже повністю готові до жнив.

Олександр Шандрюк, Василь Запаліло, Анатолій Макуєвський, Володимир Луцев хоч сьогодні можуть вивести свої машини в поле. Вони дали слово зібрати колосові за 8—10 днів.

Девіз жнивників — жодного колоска в стерні, жодної хвилини простою.

В. ВОЛОЩУК, секретар комітету комсомолу колгоспу «Дружба», Долишський район.

НАШ КУРС — ЛЕНІНСЬКИЙ

В дні великих свят ми завжди підбиваємо підсумки своєї праці. Щоразу радієш за себе, за всіх радянських людей — бо ми сягнули ще більших вершин. І ось на зустрічі з виборцями Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв знову високо оцінив ударний труд радянського народу, який успішно завершує п'ятирічку.

Так, сила нашої демократії незборима, бо в ній — думи і помисли про всіх простих трудівників, і вони втілюються в дійсність.

Завтра, віддаючи голоси за кращих синів і дочок Вітчизни, кожен з нас висловить сердечну вдячність рідній партії, яка веде нас до торжества комуністичних ідеалів. Під її проводом ми живемо і працюємо на мирній землі, росте національне багатство нашої країни і її економічна міць.

Ми йдемо ленінським курсом.

Д. ДРОЗДЕНКО, вчитель Ульянівської середньої школи № 2.

ЗДОБУТКИ — СПІЛЬНІ

Є в нас на фабриці вищій, кумачевий, символ відзнаки ударної праці — змагання за право носити червону хустинку. Пригадую, коли сама дізналася про те, що і мені випала така честь, якось тепло стало на душі. Коли дівчата з першого цеху прийшли вітати, відчула неабияку радість.

Слухала вчора виступ кандидата в депутати Верховної Ради РРФСР Генерального секретаря Центрального Комітету нашої партії Леоніда Ілліча Брежнєва перед виборцями Бауманського виборчого округу і серце повнілося гордістю за великі справи всієї країни. Усвідомлюєш, що наш внесок в успішне завершення планів дев'ятиріччя теж має свою вагу, є часткою спільних здобутків трудящих нашої Батьківщини. А в мене на трудовому календарі — вже березень 1976 року.

Р. МАТВЄЄВА, швея Кіровоградської швейної фабрики.

НЕПОРУШНА ЄДНІСТЬ

Зустріч виборців з тов. О. М. Косигінін

11 червня у Великому театрі Союзу РСР відбулася зустріч представників трудящих Фрунзєвського виборчого округу столиці з кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР по цьому округу — членом Політбюро ЦК КПРС, Головою Ради Міністрів СРСР О. М. Косигінін.

Учасники зборів одностайно обрали почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Машиніст електровоза локомотивного депо імені Ілліча С. Є. Яков — довірена особа кандидата в депутати — розповів про життєвий шлях, державну і громадську діяльність О. М. Косигіна. Він закликав усіх виборців одностайно віддати голоси на наступних виборах за гідного кандидата блоку комуністів і безпартійних товариша О. М. Косигіна.

Виборці, які виступили на зустрічі, говорили про успіхи, досягнуті країною з часу минулих виборів до Верховної Ради республіки, про одностайну підтримку радянським народом внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії, Радянської держави. Від імені своїх колективів представники трудящих заявили про готовність повним успіхами в праці зміцнювати могутність Батьківщини.

Зустріч виборців з тов. М. В. Підгорним

12 червня представники трудящих Ленінградського виборчого округу Москви зібралися у Великому театрі Союзу РСР. Тут відбулася зустріч з кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР по цьому округу — членом Політбюро ЦК

КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР М. В. Підгорним.

Одностайно було обрано почесну президію у складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежнєвим.

Довірена особа кандидата в депутати — токарь заводу «Ізолятор», ударник комуністичної праці В. Н. Бадейкін розповів про життєвий і трудовий шлях М. В. Підгорного, його державну діяльність. Він закликав виборців округу на виборах 15 червня одностайно віддати голоси за М. В. Підгорного.

Представники трудящих, які виступили на зустрічі, запевнили, що всі виборці, голосуючи за кандидатів непорушного блоку комуністів і безпартійних, тим самим голосуватимуть за дальший розвиток і зміцнення соціалістичної Батьківщини, за Комуністичну партію Радянського Союзу, яка вперше веде радянський народ до нових перемог комунізму.

На зустрічі з промовою виступив М. В. Підгорний, тепло зустрінутий присутніми.

Зустріч виборців з тов. Л. І. Брежнєвим

У Кремлівському Палаці з'їздив 13 червня відбулася передвиборчі збори виборців Бауманського виборчого округу Москви, присвячені зустрічі з кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР — Генеральним секретарем Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу Леонідом Іллічем Брежнєвим.

Учасники зборів бурхливими оплесками зустріли керівників Комуністичної партії і Радянського уряду.

Довірена особа кандидата в депутати, шліфувальник заводу лічильно-аналітичних машин, ударник комуністичної праці В. В. Пушкарів розповів присутнім про нар-

тійну, державну і громадську діяльність Л. І. Брежнєва і звернувся з закликом до всіх виборців округу — на виборах до Верховної Ради Радянської Федерації віддати свої голоси за видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху, Генерального секретаря ЦК КПРС Леоніда Ілліча Брежнєва.

Промовці, які виступили на зборах, підкреслили, що під час виборчої кампанії з новою силою проявилася повна підтримка і всенародне схвалення внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії, багатогранної, цілеспрямованої діяльності Центрального Комітету КПРС. Його Політбюро на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Леонідом Іллічем Брежнєвим. Від імені своїх колективів промовці запевнили Центрального Комітету рідної партії, що завдання завершального року і п'ятирічки будуть успішно виконані, трудящі зустрінуть XXV з'їзд партії повним звершеннями у славу нашої великої Батьківщини. Промовці висловили тверду впевненість у тому, що всі виборці одностайно віддадуть свої голоси за кандидатів блоку комуністів і безпартійних, міцність якого перевірена часом і самим життям.

З промовою виступив товариш Л. І. Брежнєв. Учасники зборів зустріли його бурхливими тривалими оплесками.

Промова товариша Л. І. Брежнєва була вислухана з величезною увагою і ще раз переривалася тривалими оплесками.

Зустріч виборців з товаришем Л. І. Брежнєвим з повою силою продемонструвала непорушну єдність партії і народу, ще раз підтвердила одностайне схвалення і палку підтримку радянськими людьми мудрої внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії, її ленінського Центрального Комітету. Політбюро ЦК КПРС.

(ТАРС).

СОЦІАЛЬНИЙ ПОРТРЕТ БРИГАДИ

1. „КРАСА— ВІД СЕРДЕЧНОСТІ...“

Якби я почув її голос по радіо, подумав би, що це говорить людина з великим життєвим досвідом:

— Вся краса, що творить людина — від її сердечності. Байдужий не здатний на щось велике, добре для інших. От приїдьте у нашу Компаніаку, познайомтеся з Героєм Соціалістичної Праці Крикуном, садівником прославленим. Півтори сотні гектарів у нього в саду. До кожного дерева торкнулась його рука. І береже, плекає чоловік це добро, як щось найрідніше. Прогнозували якось приморозки. Садівник аж сахнувся: «Невже такий цвіт замрзне!». Серце боліло в лю-

дини за кожну пелюстку, за кожну гілку. Бо все до краси... Дівчина ретельно складає на стілець робітничу блузу.

— Підемо до гуртожитку пішки, — каже своїй подрузі Наташі Сердистій. — Вечір гарний, після дощу свіжо.

Перед її очима світяться вікнами висотні будівлі. Он нові корпуси інституту сільськогосподарського машинобудування, профтехучилище, школа, гуртожитки.

— Дивилася я на місто з дев'ятого поверху. Славно як і в зелені все. А коли я їхала з Компаніаки вчитись до Кіровограда, тут було поле...

Раптом в її очах з'явилася веселий промінь. І з дівочих уст вже йшло:

— От бачиш країну по вулиці Волкова. Тут за тиждень складають п'ятиповерховий дім. Найкращий мікрорайон буде. І все ж у

ювосялі часом немає всієї повноти радості. Дитячий садок не встигли збудувати. Був проект спортивного майданчика — забули про нього. В Москві Злобін починає класти фундамент, то й одразу тротуари тут вже стеляться, дерева садять. В нас же в новому мікрорайоні ще довго треба після дощу ходити по калюжах. Дрібниці кажуть?.. Е, ні. Не було сердечності в когось.

Минають обласну лікарню. Перший будинок напроти дендропарку. — Закінчувала я профтехучилище — тут садили дерева. Через рік їх вирубали, бо треба було класти якусь трубу. Потім знову садили і знову рили каналу, перекопували травицю. Воно, звісно, треба. Але чи можна було раніше передбачити...

Наташа слухає свою подругу і береється її вгамовувати:

— Воно минеться, Раю... Наше місто буде найкращим.

— Буде. Якщо кожен з нас принесе сюди краплину краси і не дасть згубити тієї, яку залишив хтось тут раніше...

2. РАХУНОК БЕЗ ПРОЦЕНТІВ

Обідня перерва вже почалась, але до вагончика ніхто з бригади штукатурів Марії Володимирівної Казаріної не з'являвся хвилини з десяти.

— Якраз привезли розчин. То комсорг Рая Сичова запропонувала не сідати за стіл, поки все не викладуть на стіни...

А працювали дівчата в підземному «поверсі» нового корпусу терапевтичного відділення обласної лікарні.

Першою з'явилася біла вагончика Марія Володимирівна. Говорючи про здобутки бригади, вона одразу підкреслює:

— Рая з дівчатами зуміла розмахнутись. За квітень вони

тут заштукатурили десять тисяч квадратних метрів. Це — двадцять дівчат. А перед цим впоралися в сімдесят п'яти квартирах. Якби вчасно і в потрібній кількості поступав розчин, ми б на 150 процентів переконали норму...

Прийшла Рая Сичова. Невисока на зріст, худорлява, стрижка на голові «під хлопчика».

— Обідаємо по-солдатському, — вигукне вона, миючи руки. — А не пришлють машину, — буде час на балачки довший.

Сідають до столу. Знову її голос на весь вагончик:

— Хто витрачає гроші лише на одні ворселани і кримплені, — помилується. А Люда Данильченко і Ліна Косенко поїхали у Вільнюс. Оля Сега в Севастополі була. Оце здорові!

Цікаво, як розподілила свій зарібок сама Рая. Це вже потім, після обіду.

— Дела трохи сестрі. Бо в неї сім'я, вчиться заочно. Купила книги, збираюсь в подорож теж. Іменинник дві були в нас в бригаді минулого місяця — збирали на подарунки. А плаття...

— Та кожна з моїх дівчат давно собі придане приготувала, — вставляє Казаріна. — Я колиш від матері чекала всього, а вони тепер ще й батькам допомагають... Ми ж будівельники!

В цих останніх словах гордість за професію, яку вибрали дівчата.

3. ЯКЩО ПО-ДЕРЖАВНОМУ

Перед комсомольськими зборами Раїса Сичова роздала всім членам своєї бригади квитки в театр.

— Якщо разом — то все разом. А сімейним нічого звертати на п'єсачу вільного часу. Він є, але не кожен звів його як слід використати.

Розповіді на зборах, як торік ще чотире дівчат без відриву від виробництва закінчили десятирічку, тепер в техніку будівельний збираються. В кожній — суміжна професія. Наставниця в комсомолі — Казаріна, а вони передають своє вміння учням профтехучилища Олі Усенко та Зіні Піжовій. В гуртожитку теж в кожній доручення — в сансекторі, в побутовій комісії. Про себе вона ні слова. Її знають і так. З тих пір як Рая приїхала з Москви, де сфотографувалася разом з іншими молодими ударницями п'ятирічки біля Прапора Перемоги, про її діяльність, ініціативу заговорили ще більше на комбінаті. І ось вона має сказати про виробничі показники бригади...

Почала не з процентів.

— Можна і три норми дати. Але як? В тій кімнаті, де ми працювали, довго-довго житимуть люди. І нічого, що вони не знають, яка бригада оздоблювала стіни. А нарікають на нашу совість, якщо через рік доведеться за ремонт братися. Для людей, робимо, значить, для себе...

Говорила комсорг передової комсомольської — молодіжної бригади штукатурів комбінату «Кіровоградважбуд» Раїса Сичова. Говорила кандидат в депутати міської Ради. По-державному мислила дівчина.

М. ШЕВЧУК, спецкор «Молодого комунара». м. Кіровоград.

Голосуємо вперше

З ГОРДІСТЮ ГРОМАДЯНИНА

Цей рік для мене буде найпам'ятнішим з усіх прожитих. Судить самі. В цьому році закінчую десять класів, і кожен знає, з чим це пов'язано. Екзамени на атестат зрілості, вибір професії.

Переді мною не стоїть питання: куди піти? Професію я собі обрала давно — хлібороб. Цьому сприяли й домашнє виховання (батьки колгоспники) і школа. Адже я член відомої далеко за межами області шкільної виробничої бригади. Перед початком екзаменів у нас у школі було справжнє свято. Нас було нагороджено Грамотою Міністерства освіти УРСР та ЦК комсомолу України.

Завтра в мене хвилююча подія — вперше в житті голосуватиму.

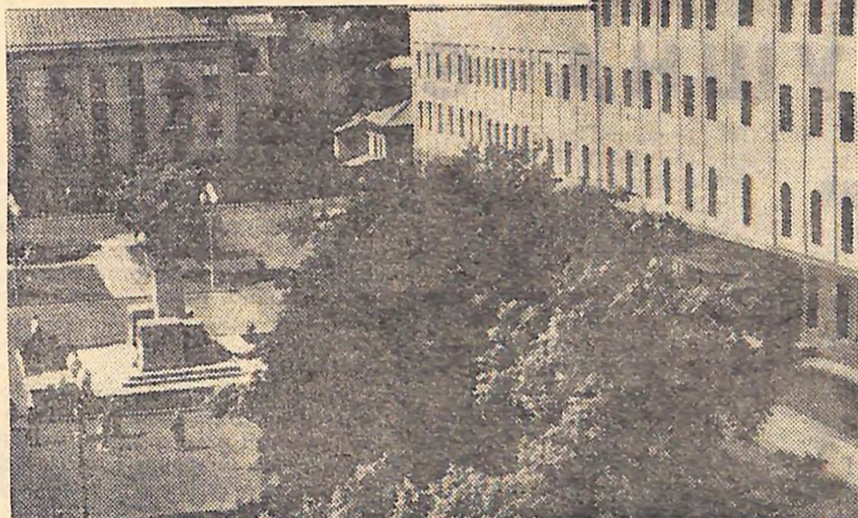
Ітиму на виборчу дільницю і обов'язково візьму з собою дорогий серцю подару-

нок — книгу Павла Архиповича Загребельного «Переходимо до любові». Цю книгу автор прислав мені особисто з автографом. Можете уявити, скільки було захоплюючих поглядів товаришів, скільки було запитань. А історія цього подарунку така. Нещодавно жителі Нової Праги зустрічались з Павлом Архиповичем, як своїм кандидатом в депутати Верховної Ради УРСР. Схвильована цією зустріччю я не втрималась, щоб не поговорити з моїм улюбленим письменником. І ось після цього — такий сюрприз.

Голосуючи за Павла Архиповича, я голосуватиму за непорушний блок комуністів і безпартійних.

В. ПУНЬКО, учениця 10 класу Новоградської середньої школи. Олександрійський район.

М О Я КІРОВОГРАДСЬКА

КІРОВОГРАД. БУДИНОК МІСЬКРАДИ.

Фото В. КОВПАКА.

ОБМІН: ПЕРШІ ШІДСУМБИ

Про хід обміну комсомольських документів йшла мова на зборах комсомольського активу заводу «Червона зірка», що відбулися недавно.

Відкрив збори секретар завкому комсомолу Сергій Вишницький. Він підкреслив, що молоді червонозорівці можуть вже говорити про вагоміші результати, яких вони досягли в ході обміну. 22 комсомольсько-молодіжні колективи, взявши підвищені соціалістичні зобов'язання, включилися в боротьбу за присвоєння їм звання імені XXV з'їзду КПРС, п'ять з них вже працюють в рахунок десятої п'ятирічки.

Далі доповідач розповів, як йшла підготовка до обміну. Відбулися комсомольські збори в цехах, проводились індивідуальні бесіди з юнаками та дівчатами. В ході підготовки заводський комітет широко використав досвід старших товаришів, комуністів, набутий ними під час обміну партійних документів.

На зборах виступили секретар комсомольської організації механоскладального цеху № 3 Н. Антонова, формувальник ливарного цеху сірого чавуну В. Беседа, секретар комсомольської організації гальванічної дільниці метизного цеху, інженер-технік Н. Рижова та інші.

Другий секретар Ленінського райкому ЛКСМУ Юрій Куликовський дав високу оцінку роботі завкому комсомолу по проведенню цього важливого заходу. Разом з тим він звернув увагу активістів на ще не вирішені проблеми, зокрема, на недостатню активність деяких комсомольських груп і організацій.

КОРМІК— НА ПІВТОРА РОКУ

З кожним днем зростають темпи кормозаготівельних робіт у колгоспі імені Ульянова Кіровоградського району. За почином таращанців тут шириться змагання за створення півторарічного запасу кормів.

Нині в господарстві заготовляють сінаж. Переваги цього цінного корму зайве доводити; це перевірено практикою. Тож, при плані 1670 тонн, механізатори зобов'язалися закласти у траншеї 2500 тонн сінажу. Відповідальне завдання у механізатора М. Трайтаки. Щозмінні він скошує люцерну, еспарцет на площі вісімнадцять гектарів при плановому завданні — одинадцять.

Завдячуючи чітко налагодженій роботі кормозаготівельники вже заклали понад 600 тонн сінажу.

На фото: на полі агрегат М. ТРАЙТАКИ. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

НАДІЙНІ ГОСПОДАРІ У НИВИ

Догляд за посівами — шні головна турбота молодих механізаторів колгоспу імені 40-річчя Жовтня. Достигають зернові, а цукрові, сояшник, кукурудза ще потребують до себе чимало уваги. І їй не шкодують трактористи Сергій Смілянець зі своїм напарником Миколою Палієнком. Обидва — члени ланки по вирощуванню високих врожаїв буряків.

Нещодавно Сергій і Микола працювали на підживленні. За сім днів вони внесли аміачну воду і мішдобрива на площі 128 гектарів.

З квітня місяця комсомольці С. Смілянець і М. Палієнко сіли за кермо трактора Т-54 вперше. За два місяці

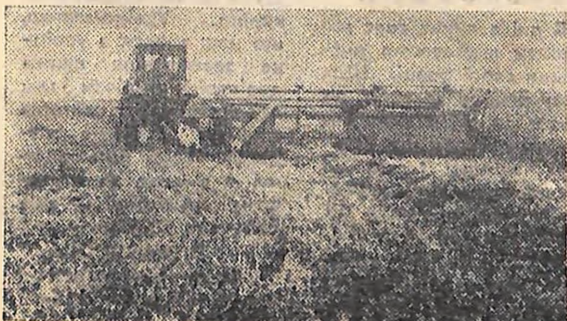
вони виробили 168 гектарів м'якої оранки, зекономили 233 кілограми пального. Хорошими трудівниками зарекомендували себе молоді трактористи в сім'ї механізаторів господарства.

А в степу стигне пшеничний колос. Разом з цими комсомольцями готова зібрати дорідний урожай вся молодь господарства.

Кожен відчуває відповідальність і впевненість: нива віддячить за турботу.

Г. ШВЕЦЬ, секретар відділкової комсомольської організації колгоспу імені 40-річчя Жовтня. с.мт. Вільшанка.

НА ПОЛЯХ ОБЛАСТІ ЙДЕ ЗАГОТІВЛЯ СІНАЖУ

У РОВЕНСЬКІЙ області є невелике село Кузьмів. Воно огорнуте зеленою хмарою садів і переблискуючою шитою річкою Горинь. Все в ньому, починаючи від придорожного спорту, і до веселих десятирічки, близьке і рідне Валі Попрожук. Саме тут дівчина з ранніх років зрозуміла ціну грошам. Ще б пак! Батько, колгоспний бригадир Опанас Попрожук, був для доньки чи не найкращим прикладом того, як можна віддавати всього себе своїй справі, обираючи з тисячі доріг єдину, найвірнішу — дорогу робітничої честі. Ось він зараз йде пологім степом. Засмаглий, сонячний. А вірніше, заклопотаний. Неждано-негадано доля внесла свою поправку в графік польових робіт.

— Валю! Вітаю з рекордом! — примружує око подруга Зіна Мартинюк.

— З яким?

— Сперидим. Ти ось уже рівно десять хвилин питаєш сторінку.

— Ет, замріялась. Згадала батька. Як він там?

— Дикає свіжим повітрям, а ти ось сидиш над підручником.

Аудиторії вечірнього машинобудівельного технікуму, конспекти, креслення. Все це в комплекті складає нехитрий календаркопичний шкеребок студентського життя Валентини Попрожук. Аже до нього передували дні роздумів і дні вагання...

**ЩАСЛИВИЙ
ПРОМІНЬ
ВАЛІ
ПОПРОЖУК**

**КАНДИДАТИ
НАРОДУ**

Взагалі шлях робітничі В. Попрожук починався не зовсім впевнено. В 1972 році закінчила Кіровоградське міське профтехучилище № 6 і поповнила ряди молодих червонозорівців. Працювала токарем цільний рік. Виконувала змінні завдання, всім була задоволена і раптом змінила свою професію. Стала фрезерувальницею.

Напервах не все вдавалося. Був і брак. І навіть тів розчарування набігала легкою хмаринкою на її настрій. Але Валя не здавалась. І незабаром п'ять перестав під її керівництвом заспівали пісню трудової звитяги, слухаючи її маленьких умілих рук, як диригентської палички.

Комсомольсько-молодіжна бригада верстатниць Надії Щербань із механоскладального цеху № 4, куди потрапила Валя Попрожук, складалася з комсомольського гарту і молодечого запалу, якому бракувало лише досвіду. Проте дівчата заповнювали цей вакуум своїм старанням і справжнім бажанням будь-що наздогнати передові колективи заводчан, порівнятися з ними.

Професія фрезерувальниці цікава. І складна. Верстатниця за зміну робить близько восьми операцій, виготовляючи деталі до секцій посівних машин. Зараз, наприклад, Валя щозміни поповнює деталями 250 секцій сівалки ССТ-12. Кожного дня її п'ять верстатів на механічній дільниці четвертого механоскладального працюють з повною віддачею. Молода робітниця змінює норму виробітку виконує в середньому на 130—140 процентів.

Їй лише 21 рік. Кандидат в члени КПРС Валя Попрожук живе повнокровним громадським життям. Вона — групкомсорг дільниці, очолює загін комсомольців, до якого входять сімнадцять механоскладальниць. Голова цехової ради Червоного Хреста, активна учасниця художньої самодіяльності, співає у вокальній групі. І всюди дівчина встигає. Щоправда, день її дещо довший звичайного. О сьомій ранку вона звично поспішає із заводського гуртожитку на «Червоний зрік». Потім, після зміни — в бібліотеку, а з нею в учасниць технікуму. Це, так би мовити, основний її маршрут. Але на ньому у Валі і безліч інших поворотів: комсомольські збори, партійні доручення, репетиції і т. п. А ще зустрічі з своїми виборцями.

Цього року по виборчому округу № 15 Валентину Попрожук колектив загальних зборів робітників та інженерно-технічних працівників механоскладального цеху № 4 висунув кандидатом у депутати міської Ради депутатів трудящих. Висока честь і висока відповідальність.

— Валентина Попрожук, 1954 року народження, працює в моїй бригаді, — голос Надії Щербань лунає якось гучно й далеко, — вона після десяти класів закінчила Кіровоградське професійно-технічне училище, де набула професію токаря. На наш завод прийшла в 1972 році.

В залі сидять її ровесники і вже зовсім літні виборці.

Скромна й працююча, Валя зовні мало чим відрізняється від своїх ровесниць. Вся її громадська діяльність, її будні, нагадують сонячний тихий промінь на осонні. Але в той же час цей промінь вельми необхідний. Бо саме без нього не було б осоння. Місця, залитого щедрим сонцем.

В. ГОНЧАРЕНКО.

**ЗАВТРА—ДЕНЬ
МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА**

**„ПЕРША“ НА
ВИКЛИК**

РЕПОРТАЖ

— Швидка допомога слухає... Так, так... Що там у вас? Ваша адреса? — Таня Горова швидко, швидко робить записи у спеціальну картку. Дещо уточнює, перепитує. А буває й так, що розмова між нею і тим, хто знаходиться на протилежному кінці дроту.

— Все зрозуміло. Зараз виїздимо. Чекайте. І тоді з репродуктора чується:

— Перша! На виїзді!

Скрипучими дерев'яними сходами до диспетчерського пункту біжить хтось із «першої», бере адресу. І ось уже машина швидкої допомоги з червоним хрестом і номером «03» мчить вулицями міста. Квартал за кварталом, роз'їзди й перехрестя. Водій виртуозно маневрує у суцільному потоці найрізноманітнішого транспорту. Йому одразу поступаються дорогою.

В кареті швидкої допомоги перша бригада — бригада

СТЕБ, або, як її називають «інфарктна». Скільки життів врятувала вона, від скількох відвела кістяку руку смерті.

В будь-яку погоду, в будь-який час, будь-якого дня (святкового чи вихідного) ми при першій же потребі набираємо всім відомий, всім доступний номер «03». Це чи не єдиний номер, набравши який, не почувеш протяжних сигналів «зайнятості» чи «не відповідають».

— Швидка — допомога слухає.

А через хвилину-другу мчить на виклик лікар або ціла група, яку іменують бригадою.

Робота у лікаря швидкої допомоги особлива, специфічна, як прийнято говорити. Він бачить свого пацієнта один лише раз. Зустріч ця, здебільшого, буває дуже короткою: або надати хворому термінову допомогу, або госпіталізувати його по направленню. Але від цієї зустрічі залежить дуже багато. Лікарю швидкої

допомоги потрібно в лічені секунди поставити точний діагноз (не маючи при цьому ні лабораторних, ні клінічних даних). Тому тут працюють досвідчені, високоєрудовані лікарі, діагностики-практики.

На Кіровоградській станції швидкої допомоги таких лікарів працює двадцять шість та сімдесят п'ять середніх медичних працівників. Для такого багатотисячного міста, як Кіровоград, це дуже мало.

— Але стараємось обслужити всі виклики, — говорить головний лікар станції В. Д. Грицак.

А їх за день буває близько трьохсот.

— Набагато легше нам працювалося б, — продовжує Володимир Дмитрович, — якби менше, або й зовсім не було необумовлених викликів, а ще гірше — фальшивих.

Справді, ще зустрічаються «жартівники», які, без усякої потреби набирають «03». А диспетчер вірить всім. І мчить вулицями машина, обганяю-

чи інші, іноді, включивши сигнал, іде на червоне світло світлофора. Приїдуть, і бачать на дверях великий замок або розгублене обличчя господаря.

— Ну що ви! Ми нікого не викликали.

А в цей час десь насправді чекають цього лікаря, як єдиного рятівника, єдину надію.

— Перша! На виїзді!

— Четверта! П'ята...

На станції швидкої допомоги шістнадцять бригад.

Вулицями міста мчить машина з червоним хрестом і номером «03». Поступиться їй дорогою. Вона поспішає на допомогу.

Г. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

На фото: члени бригади протиінфарктної служби (справа наліво): лікар Г. Н. ВОРОНА, фельдшер П. І. ГОРБЕНКО і О. Т. ЛАКТАЄВ перед виїздом на виклик.

Фото В. КОВПАКА.

В ОСЕЛЯХ—ЗАМОЖНИЙ ДОСТАТОК

Завтра кожен трудівник, кожен житель міста чи села поспішать до виборчої дільниці. Щоб, опустивши бюлетень, віддати свій голос за горькество нашої демократії, за дальше процвітання Батьківщини.

Мої односельці з радістю виконують цей свій громадянський обов'язок. Бо на їх очах щоденно відбуваються прекрасні зміни. Ще років десять — п'ятнадцять тому дивиною були для хліборобів пральні машини, холодильники та інші речі домашнього вжитку. А нині вони надійні помічники господарок.

У нашій Докучаївці налічується 780 сімей. І майже кожна з них має телевізор. Все більше жителів села стають власниками транспортних засобів. Тільки за останні два роки (роки від виборів до місцевих Рад) дванадцять наших трудівників придбали легкові автомобілі. В числі тих — шофери Віктор Асмолов і Анатолій Сагайдак, колгоспний па-

сичник Микола Лапа. В користуванні моїх односельців близько 50 мотоциклів різноманітних марок. П'ятнадцять їх придбано в період між виборами.

В селі широко ведеться індивідуальне будівництво. Зішле за останні два роки в нові оселі перейшли жити сотки двох хліборобських родин. Зокрема, просторі й дооратні оселі звали тракторист Олександр Пантохов, комбайнер Іван Личман, шофер Станіслав Головай, обліковець тракторної бригади Володимир Гульков. Незабаром чудовий подарунок одержать наші діти. В селі споруджується двоповерхова середня школа на 560 місць. Торік тут відкрито магазини продовольчих товарів, побутової майстерні.

Оновлюється, красивішає наше село. Воно не тільки розширює свої межі, а й стає вищим, тягнеться світлимі вінками до сонця. Нині в ньому десять двоповерхових будівель. І «сім'я» споруд-велетів продовжує збільшуватись.

Але найкращою окрасою нашої

Докучаївки є її люди — трудівники Сагайдацької птахофабрики. Це — Герой Соціалістичної Праці бригадир Є. С. Лапінська, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора головний агроном радгоспу Є. Г. Бабенко, молода пташниця П. І. Гаврилюк, удостоєна ордена «Знак Пошани» та інші. Словом, у радгоспі близько тридцяти чоловік відзначено нагородами.

Всі ці факти — красномовне свідчення процвітання нашого добробуту, нашого щасливого союдення. За це ми і голосуватимемо завтра.

Д. БЛАЖКО,
голова виконкому Докучаївської сільської Ради.
Устнівський район.

**МІСТО
СЛУХАЄ
ПІСНЮ**

Учасники творчого звіту колективів самодіяльності обласного центру поклали квіти до пам'ятників В. І. Леніну та С. М. Кірову, склали звіт обласному організаційному комітетові, який прийняв заступника голови облвиконкому Є. М. Чабаненку.

А пізніше у палацах і будинках культури, у парках, просто неба, і клубах виступи тринадцять заслужених колективів художньої самодіяльності, 25 лауреатів конкурсів та фестивалів різних рангів, загалом, всіх учасників художньої самодіяльності культосвітніх закла-

дів міста зібрали в сукупності багатотисячну аудиторію кіровоградських глядачів, любителів музики і пісні, танцю і художнього читання. Свято засвідчило приємну і радісну для всіх суть: слави Кіровоград не лише відомим, визнаним далеко за межами нашої республіки і країни, самобутніми колективами, а й зростанням масовості на самодіяльній сцені, прилученням до мистецтва все більшої кількості людей праці.

На фото: здається, пісню учасників колективів художньої самодіяльності обласного центру підхопив увесь Кіровоград.

Фото В. КОВПАКА.

Хочеш працювати на Всесоюзній комсомольській?

Рік тому на березі могутнього Іртиша, в древній столиці Сибіру Тобольську почалося будівництво одного з найбільших у світі нафтохімічного комплексу...

ТРОХИ ІСТОРІЇ

Для цього чекали не лише в Тобольську, а й в Тюмені і у Москві. День цей відкривав нову сторінку в літописі трудових звершень комсомолу.

Ранок 7 травня 1974 року падав як на замовлення. Неподалик від міста, в Сузунському кар'єрі, зібралася багато людей.

Через два тижні після описаної вище події в Тобольськ з усіх кінців країни почали прибувати групи молоді.

В липні минулого року першою загонів будови було присвоєно ім'я письменника-комуніста Миколи Островського.

ПРОГНОЗИ

НА МАЙБУТНЄ

Бетонка веде до будинку з вивіскою «Будівельно-монтажний трест «Тоболпромбуд». Тут головне управління будови. Тут роз-

ВДВІЧІ БІЛЬШЕ КамАЗу

містився штаб ударної комсомольської будови. Ось що розповідає його начальник Георгій Вишнівецький.

Проблем у нас чимало. В першу чергу — це молоді робочі руки. Цього року будові потрібно понад п'ять тисяч чоловік для того, щоб уже наступного року почати основне будівництво на повну силу.

Сьогодні вирубують ліс на місці майбутнього комплексу, підіймаються поверхи житлових будинків в мікрорайоні.

БУДНІ

УДАРНОЇ

Сонце ще не піднялося, а гуртожиток вже дзвенить різноголоссям. На кухні дружно шумлять чайники, під вікнами гурчочуть двигуни автомашин.

Інші почалася нова історія Тобольська. В трудовий ритм його вписалася будова, котра стає в ряд з Дніпрогесом і Братськом, Комсомольськом-на-Амурі і БАМом.

ТЕЛЕЕКРАН ТИЖНЯ

З 16 ПО 22 ЧЕРВНЯ

16 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Артек» — 50 років». (М).

17 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

18 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

19 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

20 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

21 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

22 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

ДРУГА ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — к. т. Гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — к. т. «Книга у твоєму житті».

Музична партитура пісні «Родина — одна» з нотами та текстом українською мовою.

Текст пісні «Родина — одна» українською мовою, написаний Е. СІНІЦЬКИМ.

Наша адреса і телефони: 316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу. «МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глянка, 2.